

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN PRIESTERWIJDING VAN JEF LEYSEN

**Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Derde zondag van de advent, 15 december 2013, 15u**

Jes. 35, 1-6a.10

Jak. 5, 7-10

Mt. 11, 2-11

Beste broeders en zusters,

Beste Jef,

Een aantal maanden geleden heb je de wens uitgedrukt om je priesterwijding te laten doorgaan op een warme zondag, liefst in de lente of de zomer. Je houdt immers niet van de koude maanden in het jaar. Die wens is alvast niet in vervulling gegaan. Je priesterwijding gaat door op één van de kortste zondagen van het jaar, net voor Kerstmis. Toch hoeft dit geen verlies te zijn. Integendeel. Deze derde zondag van de advent is een vreugdevolle zondag of ‘Gaudete-zondag’ in het Latijn. We hebben drie lezingen uit de heilige Schrift gehoord. Het zijn drie sterke lezingen die de kerkgemeenschap voorbereiden op de komst van de Messias en op de geboorte van Jezus. Elk van deze lezingen zegt ook iets over de wijding en de komst van een nieuwe priester in de kerkgemeenschap. Beste Jef, ik wil uit elke lezing iets naar voren halen wat me belangrijk lijkt voor je zending als nieuwe priester.

De eerste lezing komt uit de profeet Jesaja. Eigenlijk weten we niet goed wanneer en door wie deze verzen uit het boek Jesaja geschreven zijn. Toch is dit duidelijk: ze zijn geschreven in een tijd dat het volk van God zich verlamd en vernederd voelde. Israël was niet langer opgewassen tegen zijn vijanden. Het dreigde verloren te gaan in de woeling van de tijden. Het volk van God was bang en onzeker. In dat duistere klimaat laat de profeet woorden van troost en bemoediging horen. Ziet hij een onmiddellijke uitkomst? Neen. Hij ziet iets anders: dat God zijn volk niet in de steek zal laten. Die boodschap wil Jesaja doorgeven. *‘Maak slappe handen sterk, geef kracht aan knikkende knieën. Spreek tot allen die de moed verloren hebben: vat moed en vreest niet’ (Jes. 35, 3-4):* zo ziet hij zijn opdracht. Goede vrienden, gelukkig leven wij niet in een woestijn. We leven in één van de best voorziene samenlevingen ter wereld. Er is weinig wat wij niet hebben of kunnen kopen. Toch weten we hoeveel mensen zich ook bij ons onzeker of onveilig voelen. Zelfs God lijkt een gewantrouwd vreemdeling geworden. Wie kan zin en toekomst geven aan ons leven? Door welk visioen kunnen wij ons laten meetrekken? Beste Jef, het zal je zending zijn om zelf naar mensen toe te gaan en te luisteren naar hun vragen. Als je goed luistert, zullen mensen je veel toevertrouwen. Ze zullen hun hart voor je openen. Zal je hun vra-

gen kunnen oplossen? Neen. Maar je zal hun moed kunnen geven door te blijven verwijzen naar God en zijn barmhartigheid. Gods liefde is altijd groter. Ze is groter dan alles wat mensen klein of angstig maakt. Er is een horizon om naar uit te kijken: de horizon van Gods belofte voor deze wereld en voor ieder van ons. Als priester ben je gezonden om die boodschap te brengen en om mensen ermee gelukkig te maken.

De tweede lezing komt uit de brief van de apostel Jakobus. Deze brief is geschreven in de eerste tijd van de Kerk. De eerste christelijke gemeenschappen vielen al vlug ten prooi aan vervolging van buitenaf en aan verdeeldheid van binnenuit. Vol verlangen keken ze uit naar de wederkomst van de Heer. Hoe lang moeten wij nog naar Hem uitzien? Hoe lang moeten wij nog voor Hem verdrukking en vertwijfeling doorstaan? Kan Jezus dan niet duidelijker laten zien en horen dat Hij onder ons aanwezig is? We herkennen deze vragen. Ook onze kerkgemeenschap maakt geen beste beurt. Het lijkt alsof we de beste tijd gehad hebben en dat de mooiste bedrijfsresultaten achter ons liggen. Het maakt sommigen in de Kerk nostalgisch of moedeloos. Hoewel: elk seizoen duurt in de Kerk even lang als het vorige. Wat wij vandaag meemaken is geen seizoen van oogsten, maar een seizoen van zaaien. Beste Jef, als priester mag je een voorbeeld nemen aan de zaaier uit het evangelie en aan de boer uit de brief van Jakobus: *'de boer die uitziet naar de heerlijke vrucht van zijn land kan alleen maar geduldig wachten, totdat de winter- en voorjaarsregens gevallen zijn. Ook gij moet geduldig zijn en moedig, want de komst van de Heer is nabij'* (Jak. 5, 7-8). 'Geduldig en moedig' zegt Jakobus. Wees niet bang om nieuwe zaadjes van het evangelie te planten en om er zorg voor te dragen. Elk nieuw plantje telt. Maar wees ook geduldig. Nieuwe plantjes groeien niet door eraan te trekken of door ernaar te roepen. Als iemand dat weet, dan toch wel God. Hij geeft mensen de tijd om te groeien, om zich te herstellen en vooral: om Hem te ontdekken. Als priester zal je mensen mogen begeleiden in hun langzame zoektocht naar God. Wees hen in deze zoektocht nabij als een stille en geduldige getuige. Het is immers niet jouw tocht die ze moeten afleggen, maar hun eigen tocht naar God.

Tenslotte hoorden we een lezing uit het evangelie, helemaal gewijd aan de persoon van Johannes de Doper. Als Johannes van iets zeker was, dan toch wel hiervan: dat hijzelf niet de Messias was. Met een groot verlangen keek hij uit naar iemand anders, naar Iemand van wie hij enkel de wegbereider wilde zijn. Toen hij al in de gevangenis zat, liet Johannes nog deze vraag aan Jezus stellen: *'Zijt Gij de komende, of hebben wij een ander te verwachten?'* (Mt. 11, 3). Johannes keek uit naar de komst de Messias. Heel zijn leven stond daarop gericht, tot in zijn laatste uren. Alles had hij achtergelaten om mensen voor te bereiden en ontvankelijk te maken voor dat unieke gebeuren: de komst van Jezus Christus. Beste Jef, als priester wachten je vele taken en opdrachten. Mensen zullen je aanspreken voor alles en nog wat. Toch hoop ik dat je in de grond van je hart bezeten mag blijven door het verlangen dat ook Johannes de Doper dreef: het verlangen om Jezus te kennen en om mensen op zijn spoor te zetten. Als priester ben je niet de inhoud van je boodschap. Je moet niet de aandacht trekken op jezelf, op je eigen gedachten of op je eigen stijl. In de kern van je roeping en je zending staat de persoon van Jezus Christus.

Om Hem gaat het, in al wat wij zeggen en doen. Wie is Jezus? Wat heeft Hij ons te tonen en te zeggen? Hoe kan Hij ons leven op een ander spoor zetten? Hoe komt het dat zijn gelaat zo weinig uit de verf komt, zelfs uit de verf van de Kerk? Ja, ik hoop dat je als priester een onrustige zoeker mag blijven naar de persoon van Jezus Christus. Straks zullen we bidden dat de heilige Geest over jou mag neerdalen. Je zal opnieuw gezalfd worden met het heilig Chrisma. De belangrijkste gave die je vandaag van de heilige Geest kan ontvangen is deze: dat de hunker naar Jezus niet mag doven in je hart.

Beste Jef, het is niet de warmste dag om priester gewijd te worden. Misschien heeft dat toeval een betekenis. Het vuur dat ons vandaag verenigt, komt niet van buiten maar van binnen. Het is de vlam van Gods liefde die jou niet heeft losgelaten en die ook ons niet loslaat. Hou dat vuur brandend. We hebben het nodig om niet te verstijven wanneer het wintert in deze wereld.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen